

Pál szolgálata Korinthusban

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Apostolok cselekedetei 17:16-34; 18:4-10; 1Korinthus 1:1; 5:9-11; 2Korinthus 2:4; Galata 1:1

„Az Úr pedig egy éjszaka látomásban azt mondta Pálnak: Ne félj, hanem szólj és ne hallgass, mert én veled vagyok! Senki sem fog rád támadni, hogy neked ártson, mert nekem sok népem van ebben a városban” (ApCsel 18:9-10).

William Carey, a nagy angol misszionárius szokta mondani, hogy cipők foltozásával keresi a kenyerét, de a lélekmentés az igazi foglalkozása.

Hasonló módon Pál sátorkészítésből élt (ApCsel 18:1-3), viszont az igazi hivatása az volt, hogy embereket nyert meg Krisztusnak.

Ezen a héten bepillantunk Pál szolgálatába, amit Korinthus városában végzett. Amint látni fogjuk, rengeteg probléma adódott a gyülekezetben, és ezektől nemigen különböznek azok, amelyekkel ma, csaknem kétezer évvel később szembesülnek a mi gyülekezeteink. Valójában feltehetné a kérdést bárki, aki huzamosabb időt eltöltött a kereszténység körében vagy egyházi szolgálatban áll, hogy vajon létezik olyan keresztény csoport, ahol nincs semmi probléma? A válasz természetesen nyilvánvaló.

Pál kihívásokkal néz szembe Korinthusban, amelyekre a kereszt üzenetével felel (1Kor 2:2). A ma előttünk álló nehézségekkel is úgy birkózhatunk meg, ha hűek maradunk üzenetünkhöz. Amint a hét, sőt az egész negyedév során látni fogjuk, a két Korinthusi levél a mi életünkre is vonatkozik.

PÁL, AZ ISTEN ÁLTAL ELHÍVOTT APOSTOL

A korinthusiaknak írva Pál úgy nevezi magát, hogy „*Jézus Krisztusnak Isten akaratából elhívott apostola*” (1Kor 1:1; vö. 2Kor 1:1). Annyira erős benne ez a meggyőződés, hogy néhány kivételtől eltekintve minden levelét így kezdi.

Olvassuk el Róm 1:1 és 1Kor 1:1 verseit! Pál szolgálatának melyik két elemét emelik ki ezek a szakaszok (lásd még Gal 1:1)?

Elhívását és apostolságát Pál Isten akarataként említi. Meggyőződése, hogy elhívása nem emberektől, hanem Istentől származik (Gal 1:1). Mint Jeremiást, őt is már az anyaméhtől elhívta az Úr (Jer 1:5), ami a kegyelem cselekedete volt (Gal 1:15), azzal a céllal, hogy Krisztus evangéliumát hirdesse a pogányok között.

1Kor 15:8 versében Pál magát is azok közé sorolja, akiknek feltámadása után Krisztus megjelent (1Kor 15:5-7). Néhány verssel később utal rá, hogy apostoli elhívása a Jézussal való találkozásának a következménye (1Kor 15:9-11).

A „Jézus apostola” cím több fogalmat is felölel. Először is kifejezi, hogy Jézus küldte el. Pál azt is érzékelteti ezzel, hogy magát Krisztus szolgájaként azonosítja (Róm 1:1; Gal 1:10; Tit 1:1), mint hírnök és tanító (1Tim 2:7; 2Tim 1:11). Akár prédikál, akár tanít, Krisztus mindig jelen van. Röviden tehát Pál *Jézus* apostola.

Nemcsak Pál apostolságának a középpontja Jézus, hanem az egész életének is. Gondolatait és érzéseit betölti Jézus jelenléte. Ezt az is bizonyítja, hogy 1Korinthus kezdő és hálaadó szakaszában újból és újból Jézusra utal (kilenc versben kilenc alkalommal). Pál annyira szerette Jézust, hogy folyton rá gondolt, róla beszélt. Meg akarta ismertetni a befolyási körébe tartozókkal, hogy az ő életük is Krisztus-központú legyen. Isten elhívta apostolának, őket pedig Jézus hűséges követőinek hívta el, bármilyen feladatot is láttak el.

Isten apostolnak választotta ki Pált. Téged mire hívott el? Honnan tudod? Ha nem hiszed, hogy téged is elhívott valamire, akkor mi lehet a gond az Istennel való kapcsolatodban?

ATHÉNBÓL KORINTHUSBA

Olvassuk el ApCsel 17:16-34 szakaszát! Hol volt Pál, mielőtt Korinthusba ment, és mivel foglalkozott ott?

ApCsel 17:16-34 versei leírják, hogy Pál Athénban prédikált, mielőtt Korinthusba utazott. Úgy tűnik, akkor nem tervezte, hogy Athénba látogat, de a Béreában fellángolt ellenállás miatt a barátai segítségével jutott el oda (ApCsel 17:13-15).

Akik elkísérték Pált Athénba, azzal az üzenettel értek vissza Béreába, hogy Timóteus és Szilász is a lehető leghamarabb menjen utána (ApCsel 17:15). ApCsel 17:16-34 szakasza arról számol be, hogy mit tett Pál, amíg rájuk várakozott. Jézusról beszélt a zsinagógában, a piactéren és az Areópagoszon. Egyszerűen nem tudott másról beszélni, csak Jézusról, erre használt fel minden alkalmat.

Olvassuk el ApCsel 18:1-11 verseit! Mihez kezdett Pál Korinthusba érve, amit aztán folytatott, amíg ott volt?

Második misszióútján Pál Korinthusba érkezett. Lukács beszámol róla, hogy másfél évig volt ott.

Az apostol – mint általában – itt is a zsinagógában kezdte missziós tevékenységét (ApCsel 18:4-6). ApCsel 17:1-2 verseiből megtudjuk, hogy ez volt a szokása. Az „először a zsidóknak” stratégiát követte (ApCsel 13:46; Róm 1:16), annak alapján, amire Jézus utasította az apostolait (ApCsel 1:8). Amikor végre csatlakozott hozzá Korinthusban Szilász és Timóteus, „*Pál teljesen az ige hirdetésének szentelte magát, és bizonyosságot tett a zsidóknak, hogy Jézus a Krisztus*” (ApCsel 18:5, ÚRK). Korinthusi tartózkodása alatt „*tanította köztük az Isten igéjét*” (ApCsel 18:11, ÚRK). Ez a háttere annak, hogy elmondta híressé vált szavait: „*elhatároztam, hogy nem akarok másról tudni köztetek, csak Jézus Krisztusról, mégpedig mint megfeszítettről*” (1Kor 2:2, ÚRK).

Mit tanulhatunk Pál missziós tevékenységéből, amit Athénban és Korinthusban végzett? Mitől olyan nehéz ma hirdetni az evangéliumot a városokban és a közösségekben? Hogyan lehetünk sikeresek a nehezebb helyeken? Milyen stratégiákat tanulhatunk Pál missziós tevékenységéből? Mi a legjobb módja ennek?

KORINTHUS VÁROSA

Olvassuk el ApCsel 18:1-3, 1Kor 5:9-11 és 8:4 verseit! Milyen következtetésekre juthatunk Korinthus gazdaságával, erkölcsiségevel és vallási életével kapcsolatban?

Korinthus az ókori világ egyik fontos központja volt, virágzó kereskedelméről híres. Kr. e. 146-ban Róma elpusztította a várost, majd Julius Caesar római kolóniaként újjáépíttette Kr. e. 44-ben. Az Újszövetségben erről a római Korinthusról olvasunk, ami Pál korában Athén egyik riválisa volt, sőt különböző területeken meg is előzte. Két fontos kikötője volt, ahol kereskedelmi árucseré zajlott, megkönnyítve a gazdaság fejlődését.

Pál választása éppen fontos szerepe és földrajzi elhelyezkedése miatt esett Korinthusra. „Alkalmasnak ígérkezett az evangélium terjesztésére. Miután az evangélium meggyökerezik Korinthusban, onnan könnyen eljuthat a világ minden más részére” (Ellen G. White: *Sketches From the Life of Paul*. 99. o.).

Ráadásul a virágzó gazdasági élet miatt Pál könnyebben eltarthatta magát Korinthusban sátrak készítésével és eladásával, miközben hirdette az evangéliumot (ApCsel 18:2-3). Természetesen nem problémamentes a miszsiómunka egy nagy és gazdag városban. Korinthus vallási sokszínűség jellemezte (1Kor 8:5), amit bizonyított a szentélyek sokasága, amelyeket különböző istenek, pl. Apolló, Pallasz Athéné, Afrodité, valamint az egyiptomi Szerápisz és Ízisz tiszteletére emeltek.

Korinthus a vallási zűrzavaron kívül hírhedt volt még féktelen erkölcstelenségéről is. Sztrabón, görög földrajzi író és történész megemlíti, hogy Afrodité korinthusi templomában ezer prostituáltat szenteltek a tiszteletére. Ugyan sok tudós ezt fenntartással kezeli, mondván, hogy ez csupán az athéni propaganda állítása Korinthus lejáratására, viszont az ókori világban szokásos volt a vallási prostitúció. Az erkölcstelenség problémát jelentett Korinthusban, mint ahogy másutt is. A bálványimádás és az erkölcstelenség mindennapos volt, és ez a szomorú helyzet magyarázza a két Korinthusi levél tartalmának nagy részét.

Pál a missziós tevékenysége során szembesült Korinthusban a bálványimádó és erkölcstelen társadalom okozta kihívásokkal. A mai korban milyen tényezők nehezítik az evangélium hirdetését? Hogyan győzhetők le ezek? Van egyáltalán különbség a mai városok és Korinthus között? Ha igen, mennyi?

„A KORINTHUSIAK KÖZÜL IS SOKAN”

Olvassuk el ApCsel 18:4-8 verseit! Milyen hatása lett Pál prédikációjának?

Pálnak a korinthusi zsidóság között végzett munkája nem lett annyira gyümölcsöző, ahogyan szeretne volna. Ellenségeskedéssel, gyűlölködéssel találta szemben magát. A Bibliából tudjuk, hogy „*ellene fordultak, és szidalmazták*” (ApCsel 18:6). Amikor a görög *blaszphémé* („káromlás”, „istenkáromlás”) szónak ember a tárgya, akkor azt jelenti, hogy „rágalmaz”, „gyaláz”. Vagyis Pál hírnevén akartak csorbát ejteni, így próbálták meggátolni, hogy missziós fáradozásai sikerrel járjanak.

Szerencsére azonban Pálnak a korinthusi zsinagógában végzett munkája nem maradt hiábavaló, hiszen Isten a felügyelete alatt tartja misszióját. Megígérte: „*Így lesz az én beszédem, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és szerencsés lesz ott, ahová küldöttem*” (Ézs 55:11). A zsidók nem számítottak rá, hogy Kriszpusz, a zsinagóga elöljárója egész háza népével együtt elfogadja Jézust Messiásnak, és mind meg is keresztelkednek (ApCsel 18:8). Ráadásul nemcsak ők, hanem „*a korinthusiak közül is sokan, akik hallgatták őt, hittek és megkeresztelkedtek*” (ApCsel 18:8, ÚRK). Ez nagy valószínűséggel Kriszpusz befolyásának hatására történt.

Olvassuk el ApCsel 18:9-10 verseit! Mire következtethetünk Pál érzéseit illetően a Korinthusban rá váró nehézségekkel kapcsolatban? Hogyan bátorította a szolgáját Isten?

Miután Pál távozott a zsinagógából, egy erősítő tapasztalatban volt része. Éjszakai látomásban megjelent előtte Krisztus, Ézs 41:10 versére emlékeztető szavakkal: „*Ne félj, mert én veled vagyok.*” Pál elismeri, hogy „*erőtlenység, félelem és nagy rettegés közt*” (1Kor 2:3) érkezett Korinthusba. A keserű ellenségeskedés miatt kellett Béreából Athénba mennie, és úgy tűnik, azt gondolta, hogy a nagy ellenállás miatt Korinthusból is majd távoznia kell. Ez azonban nem így történt. Jézus ezt mondta neki: „*nekem sok népem van ebben a városban*” (ApCsel 18:10, ÚRK). Pál volt a választott eszköze, akinek el kellett vinnie hozzájuk az üdvösség híret.

Olvassuk el Ézs 41:10 versét! Milyen nagyszerű ígéreteket ad Isten ebben a versben? Minek a reményét kelti ez most bennünk?

PÁL KORINTHUSBA KÜLDÖTT LEVELEI

Olvassuk el 1Kor 1:11-13, 4:14, 5:11, 7:1, 14:37, 40, valamint 2Kor 1:12, 2:9, 11:3 és 13:10 verseit! Ezek szerint Pál miért küldött leveleket Korinthusba?

Pál Efezusban tartózkodott, amikor 1Korinthus levelét megírta (1Kor 16:5-9). Khloé családja arról számolt be neki, hogy nem mennek túl jól a dolgok Korinthusban (1Kor 1:11). A levél első hat fejezetében Pál a Khloé által említett kérdésekkel foglalkozik. Problémát jelentett a klikkesedés, az erkölcstelenség, a pereskedések és a prostitúció. Az apostol kapott egy levelet is, konkrét kérdésekkel (1Kor 7:1), és a 7. fejezettől kezdődően az ezekre adott válaszát olvashatjuk. A kérdések vonatkoztak a házasságra, a válásra, az egyedülálló életre, a bálványoknak áldozott ételekre, az istentiszteleteken illendő magatartásra, a lelki ajándékokra és a feltámadással kapcsolatos helytelen nézetre. A korinthusi gyülekezet számos problémával küzdött, éretlenek voltak. Talán a mi gyülekezetünkben is sok a baj, de a korinthusi gyülekezet valószínűleg még rosszabb helyzetben volt.

Az 1Korinthusi levél nagyon időszerű ma. Végére is, bizonyos fokok nem ugyanezekkel a gondokkal küzdenek a mai gyülekezetek is? Roppant tanulságos a mi számunkra is ez a levél, ami az apostol „egyik legértékesebb, legtanulságosabb és leghatásosabb” írása (Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, 199. o.).

Pál talán három vagy négy levelet írt a korinthusiaknak (vö. 2Kor 10:9). 1Korinthus előtt is írt már nekik egyet (1Kor 5:9), de az elveszett. 2Korinthus előtt is írt egy levelet, amire a teológusok „szigorú levélként” utalnak (2Kor 2:3-4, 9; 7:8), de az is elveszett. Vannak, akik szerint ez valójában 1Korinthusra utal, vagy pedig azt a levelet részben tartalmazza 2Korinthus levele.

2Korinthus leveléből megértjük, hogy milyen óriási hatással volt a korinthusi tagokra a környező kultúra. Nagyra tartották a versenyszellemet, a hatalmat, a gazdagságot, mindazokat a dolgokat, amelyek a ma egyházára nézve is kihívást jelenthetnek. Pál azonban egy Krisztus-központú kultúrát kívánt megteremteni, hogy az emberek az evangélium szemüvegén át szemléljék a világot. Alapvetően fontos, hogy mi is az evangélium lencséjén át lássuk a mai világot!

Olvassuk el újból 2Kor 2:4 versét! Ezek szerint mennyire törődött Pál ezekkel az emberekkel? Mennyi a szeretet bennünk az emberek iránt?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

Ellen G. White: *Az apostolok története*. Budapest, 2001, Advent Kiadó, „Korinthus” c. fejezet, 162-168. o.

„Korinthusban az evangélium prédikálásakor az apostol eltért athéni munkáját jellemző módszerétől... Eldöntötte, gondosan kerüli az érvelést és a vitát, és a korinthusiak között nem akar másról beszélni, mint Jézusról, »... róla is mint a megfeszítetttről«” (i. m. 162. o.).

„Pál mérhető sikert ért el”, de kételkedett abban, hogy „bölc dolog lenne az ott található anyagból felépíteni egy gyülekezetet. Korinthus nagyon is kérdéses munkaterületnek tekintette, és elhatározta, hogy elmegy onnan...”

Miközben azt fontolgatta, hogy ígéretesebb területre megy... az Úr megjelent neki éjjeli látomásban, és ezt mondta: »*Ne félj, hanem szólj... mert nékem sok népem van ebben a városban*« (ApCsel 18:9-10). Pál parancsnak vette, hogy Korinthusban kell maradnia. Garanciát látott arra, hogy az Úr növeszti az elvetett magot... Egy nagy gyülekezet sorakozott fel Jézus Krisztus zászlaja alatt” (Ellen G. White: *Sketches from the Life of Paul*. 106-107. o.).

„A feljegyzésből kiderül, hogy Pál egy évig és hat hónapig munkálkodott Korinthusban, bár az erőfeszítései nem csupán arra a városra korlátozódtak... Korinthus volt a bázisa... Onnan kiindulva számos gyülekezetet alapított... Távollétében Pál a gondoskodásában részesülő gyülekezetekkel részben a súlyos, erőteljes gondolatokat tartalmazó levelei révén tartotta a kapcsolatot, amelyeket általában Isten szavaként fogadtak... Ezeket a leveleket felolvasták a gyülekezetekben” (i. m. 109. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Pálnak meggyőződése volt, hogy ő Jézus apostola, és Isten hívta el. Miért annyira fontos tudni, hogy kik vagyunk, és mire kaptunk elhívást?
- 2) Egy pillanatra Pál úgy érezte, hogy feladja Korinthusban végzendő missziómunkáját, és elhagyja a várost. Mitől változott meg a véleménye? Hogyan segíthet ez nekünk is, ha úgy éreznénk, hogy feladjuk egy missziós vállalkozásunkat? Előfordulhat, hogy mégis azt kell tennünk?
- 3) A korinthusi gyülekezeti tagokra nagyban hatott a környezetük kultúrája. Ez ma is kemény valóság. Hogy lehet a világban élni (Jn 17:11, 15) úgy, hogy ne befolyásoljon bennünket „*mindaz, ami a világban van, a test kívánsága, és a szemek kívánsága, és az élet kérdése*” (1Jn 2:16)?

SZELLEMI ÉS LELKI MŰVELTSÉG

„Bölcsesség által épül a ház, és az értelem erősíti meg azt. Tudás által telnek meg a kamrák mindenféle drága és értékes javakkal” (Péld 24:3-4, ÚRK).

„Isten elrendelt törvénye szerint a test, a lélek és az értelem erőit törekvéseink által szerezhethetjük meg, és azokat a gyakorlás fejleszti ki. Isten a törvényével összhangban gondoskodott Igéjében a szellemi és lelki fejlődés esz-közéről.

A Biblia mindazokat az alapelveket tartalmazza, amelyeket meg kell érteniük az embereknek, hogy alkalmasak legyenek erre és az eljövendő életre.

Ezeket az elveket mindenkinek meg kell értenie. Aki értékeli a Biblia tanításait, nem olvashat el belőle egyetlen szakaszt sem anélkül, hogy ne nyerne valamilyen áldásos gondolatot. A Biblia legértékesebb tanításait nem alkalmi vagy összefüggéstelen tanulmányozás által nyerjük el. Az igazság magasztos rendszerét a Szentírás nem úgy tárja elénk, hogy azt a felületes, gondatlan olvasó is megértheti. Sok kincse mélyen a felszín alatt fekszik, azért csak szorgalmas kutatás és állandó erőfeszítés által jutunk el odáig. Azokat az igazságokat, amelyek a nagy egészet alkotják, ki kell kutatnunk, és össze kell gyűjtenünk, mert »itt egy kicsi, ott egy kicsi« (Ézs 28:10).

Az egyes igazságokat felkutatva és összegyűjtve azt tapasztaljuk, hogy azok tökéletesen illenek egymáshoz. Egyik evangélium kiegészíti a másikat, minden jövendölés egy másiknak magyarázata, minden igazság egy másik igazságnak kiegészítése. A zsidó istentiszteleti rendszer árnyképeit az evangélium világítja meg. Isten szent Igéjében minden alapelvnek megvan a maga helye, minden ténynek a maga jelentősége. Egész rendszere, célja és annak végrehajtása bizonyosságot tesz Alkotójáról. Ezt a felépítést a legelősebb emberi elme sem tudja kigondolni és kialakítani, csak a Végtelennek értelme.

A Szentírás különböző részeinek kutatása és egymáshoz való viszonyuk tanulmányozása megkívánja az ember legmagasabb rendű képességeinek legintenzívebb tevékenységét. Senki sem merülhet bele ilyen tanulmányozásba anélkül, hogy ne fejlesztené szellemi erejét” (Ellen G. White: *Előtted az élet – Nevelés*. Budapest, 1992, Advent Kiadó, 121-122. o.).